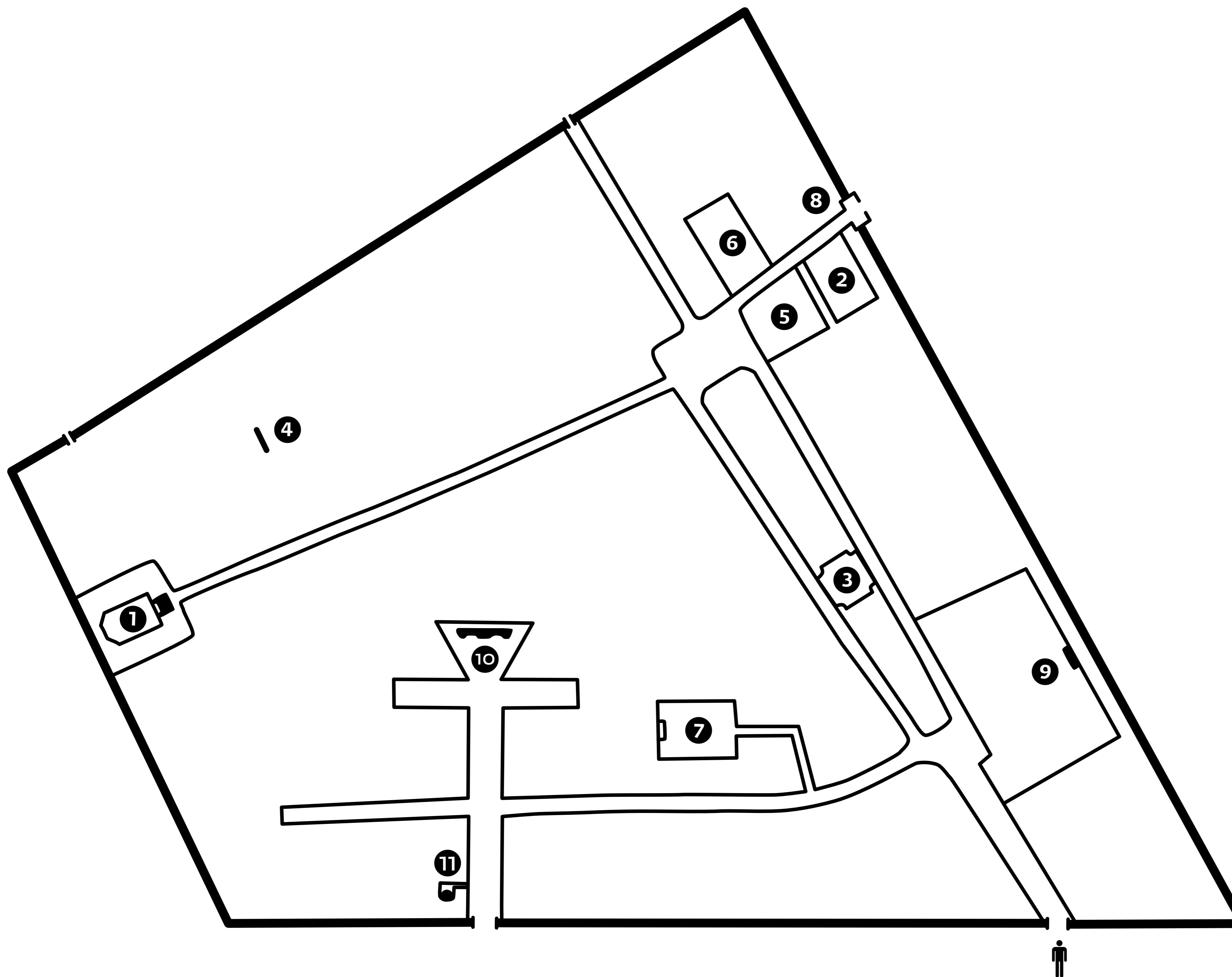

Kaitsevää kalmistu

Military Cemetery | Военное кладбище | Militärfriedhof

-
1. KABEL
 2. BRITI MEREVÄELASTE HAUAPLATS
 3. MÄLESTUSEHIS VABADUSSÖJAS LANGENUTELE
 4. SAKSA SÖJAVÄELASTE MÄLESTUSMÄRK
 5. VABADUSSÖJA JUHTIDE MÄLESTUSMÄRK JA HAUAPLATS
 6. EESTI KAITSEVÄE LENDURITE HAUAPLATS
 7. MÄNNIKU PLAHVATUSE OHVRITE MÄLESTUSMÄRK JA HAUAPLATS
 8. KALMISTU VÄRAV
 9. VABADUSRISTI KAVALERIDE MÄLESTUSMÄRK JA HAUAPLATS
 10. PUNAARMEELASTE MÄLESTUSMÄRK JA HAUAPLATS
 11. KAEV
-

1. CHAPEL
 2. BURIAL PLACE OF THE MEMBERS OF THE BRITISH ROYAL NAVY
 3. MEMORIAL TO THE FALLEN OF THE ESTONIAN WAR OF INDEPENDENCE
 4. MONUMENT FOR GERMAN SOLDIERS
 5. MONUMENT AND BURIAL PLACE OF THE LEADERS OF THE ESTONIAN WAR OF INDEPENDENCE
 6. BURIAL PLACE OF AVIATORS OF THE ESTONIAN AIR FORCE
 7. BURIAL PLACE AND MONUMENT OF THE VICTIMS OF THE MÄNNIKU EXPLOSION
 8. CEMETERY GATES
 9. BURIAL PLACE AND MONUMENT OF THE RECIPIENTS OF THE ESTONIAN CROSS OF LIBERTY
 10. BURIAL PLACE AND MONUMENT OF THE RED ARMY SOLDIERS AND OFFICERS
 11. WELL
-

1. ЧАСОВНЯ
 2. ЗАХОРОНЕНИЕ МОРЯКОВ КОРОЛЕВСКОГО ФЛОТА ВЕЛИКОБРИТАНИИ
 3. МЕМОРИАЛ ПАВШИМ В ОСВОБОДИТЕЛЬНОЙ ВОЙНЕ
 4. ПАМЯТНИК НЕМЕЦКИМ СОЛДАТАМ
 5. ПАМЯТНИК И ЗАХОРОНЕНИЕ ПОЛКОВОДЦЕВ ОСВОБОДИТЕЛЬНОЙ ВОЙНЫ
 6. ЗАХОРОНЕНИЕ ЭСТОНСКИХ ЛЕТЧИКОВ
 7. ПАМЯТНИК И ЗАХОРОНЕНИЕ ЖЕРТВ ВЗРЫВА В МЯННИКУ
 8. ВОРОТА КЛАДБИЩА
 9. ПАМЯТНИК И ЗАХОРОНЕНИЕ КАВАЛЕРОВ КРЕСТА СВОБОДЫ
 10. ПАМЯТНИК И ЗАХОРОНЕНИЕ КРАСНОАРМЕЙЦЕВ
 11. КОЛОДЕЦ
-

1. KAPELLE
2. GRABSTÄTTE DER BRITISCHEN MARINESOLDATEN
3. GEDENKSTÄTTE FÜR DIE IM FREIHEITSKRIEG GEFALLENEN
4. DENKMAL DER DEUTSCHEN SOLDATEN
5. DENKMAL UND GRABSTÄTTE FÜR DIE ~~LEITFIGUREN~~ DES FREIHEITSKRIEGES
6. GRABSTÄTTE FÜR ~~Die~~ FLIEGER DER ESTNISCHEN LUFTSTREITKRÄFTE
7. DENKMAL UND GRABSTÄTTE FÜR DIE EXPLOSIONSOPFER VON MÄNNIKU
8. FRIEDHOFSTOR
9. DENKMAL UND GRABSTÄTTE DER TRÄGER DES FREIHEITSKREUZES
10. DENKMAL UND GRABSTÄTTE FÜR DIE SOLDATEN UND OFFIZIERE DER ROTEN ARMEE
11. BRUNNEN

Sõjaväekalmistu asutati **1887. aastal**. Esialgu hõlmas kalmistu vaid praeguse kalmistu lääneosa. Kalmistu oli ette nähtud Tallinnas paiknenud Vene keiserliku armee 23. jalaväediviisi surnute matmiseks.

1896. aastal ehitati kabel. (i)

I maailmasõja lõpus, **1918. aasta veebruarist novembrini** kestnud Saksa okupatsiooni ajal maeti siia 70 Saksa sõdurit. Kalmistut laiendati ida suunas.

Eesti Vabadussõja ajal maeti kalmistule 440 Eesti sõdurit, 130 Punaarmee vastu võidelnud Vene loodearmeelast ja 150 haigustesse surnud punaarmeelastesest sõjavangi. Samuti maeti siia kaks Ameerika Ühendriikide leitnantti, kes olid Eestisse lähetatud Rahvusvahelise Punase Risti poolt ja surid sõjaväehaiglas puhkenud tüüfusesse.

Pärast Vabadussõja lõppu muudeti kalmistu Eesti kaitseväe kalmistuks, siia maeti Eesti kaitseväelasi ja kaitseväearmetnikke.

1926. aastal tegi arhitekt Edgar Johan Kuusik kalmistu uue planeeringu.

1926. aastal rajati hauaplates (2) Vabadussõja ajal Eesti vetes langenud Briti mereväelastele.

1928. aastal avati Edgar Johan Kuusiku projekteeritud mälestusehis Vabadussõjas langenutele. (3)

1929.–1930. aastal laiendati kalmistut lõunasse.

Esimesed matmised kalmistu uude osasse toimusid 1934. aastal.

10. aprillil 1930. aastal maeti kalmistule kindralmajor Johan Unt.

1931. aastal avati mälestusmärk 1918. aastal kalmistule maetud Saksa sõduritele. (4)

27. juunil 1932 maeti kalmistule kindralmajor Ernst Pödder.

1933. aastal avati Eesti Vabadussõja juhtide mälestusmärk ja hauaplates. (5)

1935. aastal rajati lendurite hauaplates (6), kuhu esimesed lendurid olid sängitatud juba aastatel 1931–1933.

15. juunil 1937, Männiku laskemoonalao plahvatuse esimesel aastapäeval, avati Juhan Raudsepa projekteeritud mälestusmärk ja hauakivid 52 plahvatusoohvrite. (7)

1938. aastal rajati kalmistule uus värv (arhitekt Edgar Johan Kuusik). (8)

1940. aasta suvel valmis Vabadosristi kavaleride mälestusmärk ja hauaplates 200 matuse jaoks (arhitekt Juhan Raudsepp). (9)

1939. aastal algas II maailmasõda. **1940. aasta juunis** okupeeris Nõukogude Liit Eesti. **1941. aasta suvel** okupeeris Saksamaa Eesti. Saksa okupatsiooni ajal maeti siia punaterrori ohvreid ja Saksa sõjavääe eestlaste üksuste ridades langenud mehi, samuti Saksa sõdureid.

1918. aastast kuni 1944. aasta septembrini maeti kalmistule 1365 inimest.

1944. aasta sügisel vallutas Punaarmee Eesti, võimult kõrvaldati pärast sakslaste lahkumist ametisse nimetatud Eesti Vabariigi valitsus.

Jätkus Nõukogude Liidu okupatsioon. **1944–1992** oli kalmistu Nõukogude sõjaväelaste matmispaiak. Siia maeti umbes 1200 Nõukogude sõjaväelast ja nende perekonnaliiget ning paigaldati veel umbes 1200 mälestustahvlit mujale maetud Nõukogude sõjaväelastele.

1949.–1950. aastal hakati Nõukogude sõjaväelasi ja nende perekonnaliikmeid matma ka Eesti Vabariigi kaitseväelaste ja Saksa sõdurite hauaplatsidele.

1950. aastal hävitati enamik Eesti Vabariigi aegseid mälestusmärke.

1978. aastal eemaldati nõukogude võimu korraldusele Männiku plahvatuse ohvrite hauatähised.

Pärast Eesti iseseisvuse taastamist **1991. aastal** taastati **aastatel 1995–2010** enamik Nõukogude okupatsiooni ajal hävitatud mälestusmärke ja osa hauatähiseid (arhitekt Tiina Linna).

2007. aastal paigutati Kaitseväge kalmistule 1947. aastal Tõnismäele püstitatud monument 1944. aasta sügisel Tallinna vallutamisel surma saanud punaarmeelastele. Samal aastal maeti Tõnismäelt siia ümber 1944. aasta sügisel Tallinnas ja selle ümbruses langenud Nõukogude sõdurid. (10)

Kaitseväge kalmistu on muinsuskaitse all.

The Military Cemetery was established **in 1887**, and was at first located in the western part of the existing cemetery. The cemetery was designed for the burying the dead of the 23rd infantry division of the Russian Imperial Army stationed in Tallinn.

In 1896, the chapel (i) was built.

At the end of World War I, during the German occupation **from February to November 1918**, 70 German soldiers were buried here and the cemetery was expanded eastward.

During the Estonian War of Independence, 440 Estonian soldiers, 130 Russians from the North-Western Army who fought against the Red Army, and 150 captured soldiers of the Red Army who had succumbed to disease were buried in the Military Cemetery. It also became a final resting place for two United States Army lieutenants who had been dispatched to Estonia by the Red Cross and died as a result of a typhus outbreak in a military hospital.

Following the Estonian War of Independence, the cemetery was designated as a burial ground for the Estonian soldiers and military officials.

In 1926, the architect Edgar Johan Kuusik prepared a new plan for the cemetery.

In 1926, the cemetery became the burial place (2) for the British Royal Navy sailors who had lost their lives in Estonian waters during the War of Independence.

In 1928, the Edgar Johan Kuusik's designed memorial to the fallen of the Estonian War of Independence (3) was unveiled.

In 1929–1930, the cemetery was extended southward. The first dead were buried in the new addition in 1934.

On April 10th, 1930, the Major General Johan Unt was buried in the cemetery.

In 1931, a monument commemorating the German soldiers buried in the cemetery in 1918 (4) was opened.

On June 27th, 1932, the Major General Ernst Pödder was buried in the cemetery.

In 1933, a monument commemorating the leaders of the Estonian War of Independence and their burial site (5) was opened.

In 1935, a formal burial site for aviators of the Estonian Air Force (6) was established in the area where the first of them had already been laid to rest in 1931–1933.

On June 15th, 1937, a monument and headstones designed by Juhan Raudsepp were unveiled in commemoration of 52 victims of the Männiku ammunition depot explosion a year earlier. (7)

In 1938, new cemetery gates were built (designed by Edgar Johan Kuusik). (8)

In the summer of 1940, a monument in memory of the recipients of the Estonian Cross of Liberty and a site for 200 burials were completed (designed by Juhan Raudsepp). (9)

In 1939, World War II broke out. **In June 1940**, the Soviet Union occupied Estonia. **In the summer of 1941**, Germany occupied Estonia. During the German occupation, victims of the Communist terror, Estonian soldiers who had fought in the ranks of German army, and German soldiers were buried here.

Between 1918 and 1944, a total of 1,365 people were laid to rest in the cemetery.

In the fall of 1944, the Red Army conquered Estonia again and the Government of the Republic of Estonia that had taken office following the departure of the Germans was removed. Occupation by the Soviet Union resumed. **From 1944 to 1992**, the cemetery functioned as a burial ground for Soviet soldiers and officers. About 1,200 Soviet soldiers (along with their family members) were buried here, and about 1,200 cenotaphs were erected in memory of Soviet soldiers and officers buried elsewhere.

Beginning in 1949–1950, Soviet soldiers and officers, along with their family members, began to be buried on sites where Estonian Army and German soldiers had already been laid to rest. **In 1950**, the majority of monuments from the period of the Estonian Republic were destroyed.

In 1978, in accordance with Soviet authorities' orders, gravestones of the victims of the Männiku explosion were removed.

Following the restoration of Estonian independence **in 1991**, the majority of the monuments and gravestones destroyed during the Soviet occupation were restored **between 1995 and 2010** (architect Tiina Linna).

In 2007, a monument opened in 1947 to commemorate Soviet Army troops who had died while capturing Tallinn in September 1944 was relocated from Tõnismägi Square to the cemetery. **In the summer of 2007**, Soviet soldiers who had fallen in Tallinn and its vicinity in September 1944 were reburied here from Tõnismägi Square. (10)

The Military Cemetery is a heritage conservation area.

Военное кладбище было открыто **в 1887 г.** Сначала оно находилось только в западной части нынешнего кладбища и предназначалось для захоронения военнослужащих располагавшейся в Таллине 23 пехотной дивизии Российской армии.

В 1896 г. была построена часовня. (i)

В **1918 г.**, во время немецкой оккупации, продолжавшейся с февраля по ноябрь, здесь похоронили 70 солдат германской армии, и поэтому кладбище расширили в восточном направлении.

В **Эstonскую Освободительную войну** на кладбище было похоронено 440 эстонских солдат, 130 русских воинов Северо-Западной армии генерала Юденича, а также 150 пленных красноармейцев, умерших от болезней. Также здесь были захоронены два лейтенанта США, направленные в Эстонию от Международного Красного Креста и скончавшиеся от разразившегося в военном госпитале тифа.

После окончания Освободительной войны кладбище стало кладбищем вооруженных сил Эстонии, где начали хоронить эстонских военнослужащих и военных чиновников.

В 1926 г. архитектор Эдгар Йохан Куузик разработал новую планировку кладбища.

В 1926 г. было создано захоронение моряков Королевского флота Великобритании (2), погибших во время Освободительной войны в водах Эстонии.

В 1928 г. был открыт спроектированный архитектором Эдгаром Йоханом Куузиком Мемориал павшим в Эстонской Освободительной войне. (3)

В 1929–30 гг. кладбище расширили и в южном направлении, где стали хоронить начиная с 1934 г.

10 апреля 1930 г. на кладбище был похоронен генерал-майор Йохан Унт.

В 1931 г. открыли памятник немецким солдатам, похороненным в 1918 г. (4)

27 июня 1932 г. на кладбище был похоронен генерал-майор Эрнст Пайдер.

В 1933 г. был открыт памятник и захоронение полководцев Освободительной войны. (5)

В 1935 г. было создано захоронение эстонских военных летчиков (6), в котором первые летчики были захоронены еще в 1931–33 гг.

15 июня 1937 г., в первую годовщину взрыва склада боеприпасов в Мяннику, был открыт выполненный по проекту архитектора Юхана Раудспепа памятник и надгробные камни 52 жертв взрыва. (7)

В 1938 г. были установлены новые кладбищенские ворота (арх. Эдгар Йохан Куузик). (8)

Летом 1940 г. был сооружен памятник кавалерам Креста свободы и новое место для захоронений на 200 человек (арх. Юхан Раудспеп). (9)

В 1939 г. началась Вторая мировая война. **В июне 1940 г.** Советский Союз оккупировал Эстонию, а **летом 1941 г.** Эстонию оккупировала Германия. Во время немецкой оккупации здесь хоронили жертвы советского террора, солдат, сражавшихся в эстонских частях немецкой армии, а также немецких солдат.

С 1918 до сентября 1944 г. на кладбище было захоронено 1365 человек.

Осенью 1944 г. Красная армия снова захватила Эстонию, и правительство Эстонской Республики, назначенное после ухода немцев, было отстранено от власти. Продолжилась оккупация Советским Союзом. В период с 1944 по 1992 гг. на кладбище хоронили советских военнослужащих. Всего здесь было захоронено около 1200 советских военнослужащих и членов их семей, а также установлено около 1200 мемориальных досок советским военнослужащим, захороненным в других местах.

В 1949–50 гг. советских военнослужащих и членов их семей стали подхоранивать в могилы эстонских и немецких военнослужащих.

К 1950 г. большинство памятников периода Эстонской Республики было уничтожено.

В 1978 г. по распоряжению советских властей удалили могильные знаки жертв взрыва в Мяннику.

После восстановления **в 1991 г.** Эстонии независимости в период с 1995 по 2010 гг. было восстановлено большинство памятников и часть могильных знаков, уничтоженных во время Советской оккупации (арх. Тийна Линна).

В 2007 г. на Военное кладбище был перенесен монумент, установленный в 1947 г. на холме Тынисмяги в честь красноармейцев, погибших при захвате Таллинна в сентябре 1944 г. **Летом 2007 г.** сюда были перезахоронены с Тынисмяги советские воины, погибшие в сентябре 1944 г. в Таллинне и его окрестностях. (10)

Военное кладбище охраняется как памятник старины.

Im Jahre 1887 wurde der Militärfriedhof angelegt. Dieser befand sich anfangs nur im Westteil des heutigen Friedhofsgeländes und war für die Bestattung der gestorbenen Angehörigen der in Tallinn stationierten 23. Infanterie-Division der Kaiserlich Russischen Armee vorgesehen.

1896 wurde die Kapelle erbaut. (i)

Ende des Ersten Weltkriegs, während der deutschen Besatzung **vom Februar bis November 1918**, wurden hier 70 deutsche Soldaten begraben. Gleichzeitig wurde der Friedhof in Richtung Osten ausgebaut.

Während des Estnischen Freiheitskrieges fanden 440 estnische Soldaten, 130 im Kampf gegen die Rote Armee gefallene Soldaten der Nordwest-Armee der russischen Weißen Garden sowie 150 an Krankheiten gestorbene kriegsgefangene Rotarmisten auf dem Militärfriedhof ihre letzte Ruhestätte. Gleichzeitig wurden auf dem Friedhof zwei Leutnants aus den Vereinigten Staaten bestattet, die sich als Vertreter des Internationalen Roten Kreuzes in Estland aufhielten und an Typhus starben, der in einem Militärkrankenhaus ausgebrochen war.

Nach dem Ende des Freiheitskrieges wurde der Militärfriedhof zum Friedhof der estnischen Armee umkonzipiert und diente nun als letzte Ruhestätte für estnische Soldaten und Offiziere.

1926 legte Edgar Johan Kuusik einen neuen Entwurf für den Friedhof vor